

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/14/2018
Identifikačné číslo spisu:	8314201376
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8314201376.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťelke H. X., rodenej P., zomrelej B., naposledy bývajúcej v N., o prejednanie dedičstva, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 14 D 49/2014, o dovolaní dedičky H. J., rodenej X., bývajúcej v N., zastúpenej Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom so sídlom v Humennom, Štefánikova č. 17, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2016 sp. zn. 9 CoD 3/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 15. novembra 2016 sp. zn. 9 CoD 3/2016 uznesenie Okresného súdu Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zo 17. júna 2016 č. k. 14 D 49/2014-59 ako vecne správny potvrdil.
2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dedička po poručiťelke (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie v podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP, ktoré odôvodnila tým, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, dôsledkom čoho došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Mala za to, že na základe vád právneho posúdenia došlo k odňatiu jej vlastníckeho práva k parcele, ktorá podľa jej tvrdenia nemala patriť do dedičstva po poručiťelke, pretože ju nadobudla v roku 1999 inštitútom vydržania. V zmysle uvedeného žiadala zrušiť uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie.
3. Dedičia po poručiťelke navrhovali vo svojom vyjadrení dovolanie dovolateľky zamietnuť.
4. Na konanie o dedičstve sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).
5. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, najskôr skúmal predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že

dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 CSP, a preto je potrebné ho odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené.

11. V preskúmvanej veci z obsahu podaného dovolania nevyplýva vymedzenie právnej otázky, ktorú odvolací súd vo svojom rozhodnutí nesprávne právne posúdil, ani konkretizácia predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, a teda či sa mal odvolací súd pri riešení vymedzenej právnej otázky odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/) s poukazom na konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu, či je naopak vymedzená právna otázka rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne (písm. c/) s poukazom na konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu alebo uvedenie, že vymedzená právna otázka ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (písm. b/). Bez uvedeného nemôže najvyšší súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľky; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

12. Vzhľadom na to, že dovolateľkou podané dovolanie nezodpovedá kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.